

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Μ. — Κάτσε καὶ λέγε μου λοιπὸν τῶν ἐκλογῶν τὰ νέα
καὶ ποῖον πνεῦμα σήμερον ὑπάρχει ἐν Κρανταῖα.

Γ. — Πνεῦμα ὑπάρχει, φίλε μου, πρωτοφανοῦς ἀντάρας
κι' ἂν ἴσως δὲν ἀναφανῇ τὸ πνεῦμα τῆς πεντάρας
νὰ κατενύσῃ ὅπως οὖν τ' ἀμφίβολα στοιχεῖα,
μὴν περιμένης προκοπῇ σ' αὐτὴν τὴν ἐπαρχία!

Μὴν περιμένης σουσουρα κι' ἐπίδειξες καὶ γκάρισμα.
Ὁ κόσμος ἐσυνήθησε νὰ μὴ φωνάζῃ χάρισμα.

Κι' ἂν δίχως ἐμβολιασμὸ
ἢ ἐκλογὴ περάσῃ,
θὰ ἰδῇς τὸ σοσιαλισμὸ
τὸν κόσμον νὰ χαλάσῃ.

Τὸν Ἀντύπα τὰ διδάγματα παντοῦ εὐρῆκαν σπόρο
καὶ μέθοι ταύτης τῆς στιγμῆς πᾶ' ἡ δουλειὰ παπόρο.
Χωριότης δὲν ἀπέμεινε σὲ Λειβαθῶ καὶ Πρόνους
ποῦ νὰ μὴν εἶναι σύμφωνος νὰ δίδουμε τοὺς θρόνους
καὶ κάθε αὐτοκράτορι τεμπέλαρο κι' ἀδούλη
καὶ βαρμυδὸν νὰ γείνομε ἴσα πρὸς ἴσα οὔλοι.

Τῶν ἐργατῶν ὁ πληθυσμὸς,

εἶν' ὅλο σοσιαλισμὸς

κι' ἐμέθυσε μὲ δαύτονε κι' εἶν' καμωμένος σκνίπα!

Λὲς τοῦ χωριάτη τὴ φρονεῖ

καὶ γεγωνῖα τῇ φωνῇ

σοῦ λέει « τὸν Ἀντύπα! »

Οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι ποῦ βλέπεις καὶ συντρέχουν,
σπανίως λένε τι φρονοῦν καὶ τι ἰδέας ἔχουν
κι' ἐτοῦτες ὁ κοινωσιτῆς ποῦ δὲν φορεῖ φανόλα

σιτὸ λέει μὲ ἡρωῖσμὸ,

πῶς θέλει σοσιαλισμὸ,

νὰν τὰ γκρεμίσῃ ὅλα.

Πνεῦμα ὑπῆρχε πρόθυμον καὶ μὲ τὸ παραπάνον,
ἀλλὰ τὸ μούδιασε πολὺ ἡ στάσις τοῦ Ῥωμάνου.

Ὁ κόσμος διαφορετικὰ τὸν εἶχε συννηθήσει

κι' ἔτσι καθένας ἠλπιζε νὰ ἐξακολουθήσῃ,

ἀλλὰ μὲ μίας κόβεται, ποῦ λὲς τὸ μακαροῦνι,

καὶ κρίμα στὴ δεκάρα μου π' ἀγόρασα περοῦνι!

Μ. — Δὲν τῶκαμες τὴ βίλντα;

Γ. — Ἐπῆγα μὲν ἡμέρα

καὶ μῶλεγε γὰρ τὸν καιρὸ καὶ γὰρ τὴν ἀτμοσφαῖρα

μῶλεγε πῶς ἐκάθησε στὴ Λόντρα καὶ στὴ Νίτσα,

μῶλεγε πῶς ἐπέρασε κι' ἀπὸ τὴ Βυτινίτσα,

μοῦπε καὶ γὰρ τὸ ἔζημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

κι' ἐπὶ τοῦ ἔθφρα, Μαρῆ, πολλὰς φορὰς ἀρόδου,

πῶς πρὸς τὴν ἐκλογὴν νὰ καμῇ ἐσκόλια,

μ' αὐτὸς ἐπύρε ψηλα καὶ μ' ἄλλὰς ὁμιλία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.4.Υ.1.Φ.20081

Πῶς σκοτισμένη ἔκλογή δὲν μῶλαχε στὰ μάτια·
ὁ κόσμος ἐχωρίστηκε κι' ἐγίνηκε κομμάτια.
Σαράντα χρόνια βρὲ Μαργῆ, ποῦ ζῶ στὴν κοινωνία,
ποτέ δὲν ἔτυχε νὰ ἰδῶ τέτοια βαβυλωνία.
Καὶ βλέπω κάλπες ὄρφανες στὸ βρόντο νὰ πετᾶνε,
ἀνθρώποι ποῦ δὲν ξέρονε κι' ἐκεῖνοι τί ζητᾶνε!

Κι' ὅσο ἡ μέρες προχωροῦν, περισσότερο τὰ χάνω
ἢ Μέκα ἐτολίστηκε κι' ἐπῆγε στὸ "Ρωμᾶνο"
κι' ὁ "Ἀθως" τὴν ἐδέχτηκε μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας
κι' ἄναψε καὶ τὰ δώδεκα ἡλεκτρικὰ τῆς σάλας.
Κι' ὁ Φώτης μὲ τὸν Καμπανὸ ἦτανε πρὶν στεγμένοι,
μὰ δὲν ἐπῆρανε καφὲ γιὰτ' ἦταν ἰδρωμένοι.

"Ὁ "Ἀθως" ἀναιξε γι' αὐτὴν παράθυρα καὶ θύρας,
κι' ὅλοι τὴν πῆραν γιὰ καλὸ τὴ βίβλα τῆς χήρας
καὶ μοναχὰ μωρὲ Μαργῆ, ὁ δῆμαρχος ὁ Πίπης,
ἀκουσε τὸν ἐπίσκοπο μετὰ μεγάλης λύπης.
Κάνει κι' ὁ Πίπης σχέδια πολλὰ στὴν καμαρὰ του,
ἀλλὰ κι' ὁ μπάριμπα Καμπανὸς ξέρει πολὺτερά του!

Εἰ ἔκλογὴ περίπλοκος! Τὸ νοῦ μῶχει χαλάσει.
Δὲν ἔγειναν συνδυασμοὶ
καὶ γείνονται λογαριασμοὶ
κι' ὁποῦ πρωτογελάση!

Οἱ ὄρφανοὶ πῶχάσανε καὶ μάνα καὶ πατέρα,
σατανικῶς ἐργάζονται καὶ ὅλοι σ' ὁ τ ο τ ἔ ρ α!

Καὶ βγαίνουν ὑποψήφιοι τῆς χώρας τῶν Κρανίων,
τὴν νύκην ἀναμένοντες ἐκ τῶν καταχθονίων.
Δαλοῦσιν οἱ ἀπόστολοι χωρὶς νὰ θορυβῶσι
κι' ἐν ὀμιχλώδῃ οὐρανῷ
ὁ ὄρφανος τὸν ὄρφανὸ
γυρεύει νὰ στραβώσῃ!

"Ὁ τόπος κακορίζικε ποῦ ὅσο πᾶς καὶ φτιάνεσαι!
Τσάκας σοῦ στένουν ὄρφανες κι' ὅπου πατήσης πιάνεσαι!
"Ἄς Βασίλης εἶν' κι' αὐτὸς ποῦ παῖντες φημισμένοι
θὰ παίξουνε τὴν τύχη σου μὲ τράπουλα φτιασμένη!
"Ὅσας ἀρχὰς ν' ἀκολουθῆς, σ' ὅποια μερίδα γέρνεις
πάντοτε τέρτσος θάρχεσαι καὶ μέτζι δὲν θὰ πέρνεις.

Μ. — Οἱ παλαισταὶ κατέρχονται στῆς μάχης τὸ πεδῖον,
ἐπὶ πολλῶν ἐλπίζοντες πολιτικῶν σχεδίων.
Μὲ σχέδιο κι' ὁ Καμπανὸς ἀνέβηκε στὸ σπῆτι,
μὲ σχέδιο κι' οἱ προὔχοντες ἀπὸ τὸ Καπανδρίτι
στὰ Μεταξᾶτα πῆγανε καβάλα στὰ γαϊδούρια
κι' ἐβγάλαν ὑποψήφιο τὸ Γιάννη τὸν "Ἀγκούρι".

Γ. — Οἱ Καπαντρίτες, βρὲ Μαργῆ καὶ οἱ "Ἐλετηριάνοι"
ἐξήτησαν κι' ἐπέμειναν νὰ βγάλουνε τὸ Γιάννη,
ποῦναι γιὰ τὸς πασίγνωστος σ' αὐτὸ τὸ βιλαέτι
καὶ κάνει βέζιτες πολλὲς μὲ τὸ βελουσιπέτι,
κι' ὁποῖος τ' ἀκούσει, βρὲ Μαργῆ, ἐκπλήσσεται καὶ φρίττει,
πῶς σχέδια πολιτικὰ
καὶ μέτρα διπλωματικὰ
ἐμάθανε καὶ κάνουνε καὶ μὲς τὸ Καπαντρίτι.

"Ὁ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ κάθε πατριώτου!
κάθε χωριὸ μᾶς ἔβγαλε τὸν ὑποψήφιό του.
Μοχλοὶ κινοῦνται πανταχοῦ κρυφίως κι' ἀοράτως.
Μ. — Τί σχέδια μᾶς ἔκαμε κι' αὐτὸς ὁ Μομφερράτος!
Τὴν Κυριακὴ μᾶς ἔγραψε οὐδέτερος πῶς μένει
καὶ τὴ Δευτέρα χάραμα τηλεγραφεῖ πῶς βγαίνει.

"Ἐπέρυς" ἦτανε παρὼν
καὶ διὰ λόγων φλογερῶν
τὰ πράγματα ἐξώθει,
θλιβόμενος γιὰ τὸ κρασί ποῦ δὲν κατηγαλώθη.
"Ἀλλὰ ἐφέτος σχέδιον συνέλαβε μεγάλο,
νὰ μὴ μὴλῃσῃ ἄλλο!

Καὶ βγαίνει κάθε ὄρφανος μὲ σχέδια δικὰ του.
Γ. — Σχέδιο εἶναι βρὲ Μαργῆ, κι' ἡ κάλπη τοῦ Λουκάτου,
τοῦτέστι τζιριτζάντζουλες καὶ μπάρτζουλες καὶ γάρμπα
τοῦ φοβεροῦ ἀνεψιοῦ ποῦ παίζει μὲ τὸ μπάριμπα.

Κι' ἂν λείπουν οἱ συνδυασμοὶ
κι' ἂν βγαίνουν κάλπες, δέκα,
εἰν' ὅλο ἀκροβολισμοὶ
στημένοι γιὰ τὴ Μέκα.

"Ἀνοίξετε τὰ μάτια σας βέβαιες γενναῖοι
κι' ἡ κάλπη πῶς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν εἶν' ὅλο "Ἀρμεναιοί"

ποῦ δυναμίτη κρύβουνε καὶ βαμβακοπυρίτη
γιὰ νὰ τινάζουνε ψηλὰ τῆς Μέκας τὸ Χαμίτη.

"Ἐβγα Μέκ' ἀντρεϊωμένη
καὶ περήφανη φυτεῖα,
νὰ τσακώσῃς τὸν "Ἀρμένι"
ποῦ θὰ βάλλῃ τὴ φωτιά.
Λεῦτε παῖδες τῶν Κρανίων
ἐν βοῇ κι' ἀλαλαγμῷ,
πῦρ κατὰ τῶν "Ἀρμενίων"
καὶ σπαρτίνα στὸ λαιμό!

"Ἐπὶ σχεδίων σχέδια τὸ μάτι μου θαυμάζει·
ἔμειναν ὑποβρύχιοι κι' ὁ Γεωργὸς ἐτοιμάζει·
Κι' αὐτὸ τὸ ἄγριο πουλί,
ἐν πάσῃ ὀρφανίᾳ
γονυπετῶς πυροβολεῖ
γιὰ τὴ Μακεδονία.

Μὲ σχέδιον ἐκτίθεται κι' αὐτὸς ὁ Δημητράκης,
νομίζων πῶς οἱ ἄνθρωποι τρελλαίνονται πολλάνκις.

Σχέδια ἐπὶ σχεδίων ἐν σκοτίᾳ καὶ σιγῇ.
Μ. — Μὰ κι' αὐτὸς ὁ Τζανετάκης ποῦ δὲν ἤθελε νὰ βγῇ,
στρίβει τώρα τὸ μουστάκι ποῦνε μιᾶμιον ὀργυιὰ
καὶ τοῦ βάνει κοσμετίκι νὰ μυρίζῃ στὰ χωριά.

Τὸ μουστάκι ὁ Τζανέτος
εἶχε χρόνια νὰν τὸ στρίψῃ,
καὶ νομίζω πῶς ἐφέτος
ὅλο κάποιονε θὰ ζήψῃ.
Τοῦ Τζανέτου ἡ μουστάκα,
δὲν τζακῶνεται σὲ τσάκι.

Εἶν' κι' οἱ ἄλλοι παλλημάρια σὰν τὸ φίλο Τζανετάκη,
μὰ κανένας τους δὲν ἔχει μεγαλύτερο μουστάκι!

Γ. — Πῶς πᾶν' τὰ Ἀηξουριώτικα;

Μ. — Λαμπρὰ κι' ἐκεῖνα πᾶνε.
Θὰ μείνῃ πρῶτος ὁ Μπασῆς κι' ἂς μὴ τὸν ἀγαπᾶνε.
Τὸ θέλει καὶ ὁ δῆμαρχος, τὸ θέλει κι' Ἀρδαβάνης,
τὸ θέλει κι' ἡ περίστασις τοῦ ἐκαταλαμβάνεις,
κι' ἔτυχε νὰ συνδυασθῇ μαζὶ μὲ τὸ Νικόλα,
κι' εἰς ἀνωμάλους ἐποχὰς αὐτὰ συντείνουν ὅλα.

Π. — Πῶς τὴν φημισμένην τοῦ μοναχοῦ τὴ μεγάλη
ἀνὰ ἔχει σ' ἀντιπαράθεσιν ὁ ὢν Παῖς τῶν γῶν,
μ' ἀποῦ καὶ ἀπεφάσισε τὴν κάλπη του νὰ βγάλῃ.

τὰ λάθη τὰ μηδαμινὰ τὰ διορθώνει τώρα.
"Ὁ Θάνατος ἄλλαξε πολὺ· σοῦ φαίνεται κι' εἶν' ἄλλος
ξῆλος γιὰ τὴν πατριδα τοῦ τὸν ἔπιασε μεγάλος.
Καὶ θὰ τὸ δείξῃ βρὲ Μαργῆ, μὲ πρώτη εὐκαιρία
πῶς ἔχει διαζύγιο μὲ τὴ φιλαργυρία.

Μ. — "Ἀκούετι κι' ὁ Μιχαῆλ, ἀκούονται κι' οἱ δέστοι
ἀλλὰ τὸ πλῆθος εἰνοεῖ τὸ Σπύρο τὸ Φορέστη
πῶφέλησε τὸν τόπο του ἐφ' ὅσον ἡδυνήθη
καὶ χάρι σὲ κανέναν ποτέ του δὲν ἡρονήθη.

Κι' ἂν τὸ Ἀηξουρί τὸ πονεῖς
ποῦ μαρσασμὸς τὸ πιάνει,
γιὰ τὸ Φορέστη νὰ φανῇς
ἀναφανδὸν βρὲ Γιάννη.

Γ. — Τὴ συμβουλὴ σου, βρὲ Μαργῆ, ἐγὼ θὰ τὴν ἀκούσω
ἀλλὰ ἐνδιαφέρομαι καὶ γιὰ τὸ Μονοκροῦσο.
"Ὅλοι μοῦ φαίνονται λαμπροὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται
ἀλλὰ ὁ γέρος πρὸ παντός, βεβαίως κι' ἐννοεῖται!
Ποτὲ γιὰ ὅσα μῶλεγες χατήρι δὲν σωχάλασα
ἀλλ' ἂν τοῦ γέρου, βρὲ Μαργῆ,
τοῦ παρασφίξουν τὸ λουρί,
θᾶμαι κι' ἐγὼ στὴν "Ἀνωή" καὶ θὰν τὰ κάμω θάλασσα!

Μ. — Πῶς τὰ βλέπουνε στὴ Σάμο;

Γ. — Εἶν' ἀνώμαλα κι' ἐκεῖ.
κι' οἱ Δουλίχιοι φοβῶνται μὴν τοὺς φᾶν' οἱ Σαμικοί,
κι' οἱ Σαμαῖοι τοὺς "Ρυσιάνους" τοὺς φοβῶνται πρὸ πολλοῦ
κατὰ τὴν μονομαχίαν, Μιλτιάδους-Νικολῆ.

Μ. — "Ὁ Κουτσὸς τί κόμμα εἶναι;

Γ. — Μιλτιάδης μοναχός!

Μ. — Πῶς δὲν ἔγινε νομάρχης;

Γ. — Μὰ θὰ γένη προσεχῶς.

Κι' ὁ Κουτσὸς πιστὸς ἐμμένει
κι' ὁ Σουγιάς δὲν ὑστερεῖ·
ἐταιρία ἐνωμένη
ὅπως τοῦ Μεσαζερῆ!
Μὰ καὶ κάτου οἱ "Ρισιάνοι"
πῶχουν ἀρρωστο τὸ Γιάννη,
ἐπεισμάτωσαν πολὺ
κι' εἶν' ὑπὲρ τοῦ Νικολῆ.
Γιὰ τὸ Μίρτο
ποῦνε σπύργο,

εἶν' ἡ Σάμο ἐνωμένη μὲ πολλὴν φανατισμὸ
μὰ τῆς "Ἀσσοῦς" τὸ φουσατό,
καρτερεῖ τὸ Γιαννουλάτο
τὸν "Ἀλέξανδρο" τὸ μέγα ποῦ θὰ κόψῃ τὸ δεσμό!

— x x x x —

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Δ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Ἀπηνές τοῦ θανάτου τὸ δρέπανον ἀφῆρπασεν ἀφ' ἡμῶν τὴν πρωΐαν, τῆς 10 Φεβρουαρίου ὑπαρξιν πολῦτιμον, δέσποιναν νεαράν, κατέχουσιν πάντα τὰ προσόντα ὅπως ἀπολαύη παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Παροικίᾳ ἀμερίστου ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ, τὴν ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ Δ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ.

Πιστὴν καὶ ἐναργῆ ἐνδείξιν τῆς πρὸς αὐτὴν συμπαιδείας καὶ ἐκτιμήσεως ἀπάσης τῆς ἡμετέρας Παροικίας ἀπετέλεσε τὸ ἐξ Ἑλλήνων καὶ ξενῶν ἄπειρον καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος, ὅπερ ἐν προφανεῖ συγκινήσει παρηκολούθησε τὴν ἐκφορὰν, ἥτις ἐγένετο τὴν ἐπαύριον μετὰ πάσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ παραταξέως.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη κατανυκτικώτατα ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ πενθίμως διακοσμηθέντι ἡμετέρῳ Ναῷ, ὅπου μετὰ τὰς ὑπὲρ ἀναπούσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης εἰχάς, ὁ ἡμέτερος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Στέφανος Μακαρῶν διὰ λαμπροῦ ἐπικηδεῖου ἐξύμνησε τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, προκαλέσας ἀκράτητα τὰ δάκρυα ἀπάντων τῶν παρισταμένων. Ἐκ τῆς Ἐκκλησίας οὕτω τιμητικῶς καὶ ἐν ἐνδείξει βαθυτάτου καὶ γενικοῦ πένθους ἡ νεκρώσιμος πομπή, προηγουμένων ἀπειροπληθῶν ἐκ φυσικῶν καὶ τεχνικῶν ἀνθέων στεφάνων, (μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο εἰ τῶν κ.κ. Α. Τρουποσκιάδη, Σ. Μεσσάρη, Γ. Ἀδελφίδη, Σ. Ρεβέλα, Ἐμμανουὴλ καὶ Παῖτακη, Θ. Παξινῶ, Α. Μεσσάρη καὶ Α. Παρτίδου,) διηυθύνθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ἐνθα παρὰ τὸν χαίνοντα τάφον καταλλήλους ἐπιταφίους ἐξεφώνησαν εἰ κ.κ. Νικόλαος Καραβίας καὶ Θ. Παξινός.

Τὸ ὀδυνηρὸν τοῦτο ἄγγελμα τοῦ πρῶρου θανάτου τῆς, βαθυτάτα θὰ συγκινήσῃ τοὺς τοσοῦτον σκληρῶς πληγέντας συγγενεῖς τῆς καὶ ἰδίως τὴν μητέρα τῆς Δωροθέαν Βλαχοῦλη, τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφόν τῆς Ἀναστάσιον Βλαχοῦλην, καθὼς καὶ τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ θείους τῆς ἀδελφοὺς Μαζαράκη, εἴτινες ὡς ἄλλοι γονεῖς ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεώς τῆς. Θαλερόν ὅθεν λείβοντες δάκρυ ἐπὶ τοῦ νωποῦ τάφου τῆς οὕτω πρῶρος ἀποστάσης εἰς τὰ οὐράνια, ἀλησμονήτου Εὐαγγελίας, αὐτῇ μὲν εὐχόμεθα τὴν γαίαν κούφην καὶ τὴν μνήμην ἀγύρω, πᾶσι δὲ τοῖς διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς δεινῶς τρωθεῖσι συγγενεῖσι τὴν ἐξ ὕψους παμυθίαν.

Ἐν Cape Town τῇ 20 Φεβρουαρίου 1906.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καὶκὸν Ἀναγνώστηριον. Αὐριον Κυριακὴν ὥραν 8 π. μ. ὁμιλήσει ὁ κ. Μαρῖνος Ἀντύπας περὶ τῶν Δημοκρατικοκοινωνιστικῶν ἰδεῶν ἀναπτύξων τὸ πρόγραμμά του. Εἰσόδος ἐλευθέρως εἰς ἀνδράς καὶ γυναῖκας.

— Κατέπλευσεν ἐκ Καφηρέως τῆς Καρύστου, πλοῖον μὲ διάφορα δένδρα, λεμονιές, πορτοκαλιές καὶ μανταρινιές, ἀποδίδοντα καρπὸν ἐντός ἔτους. Θὰ μείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τῆς Τετάρτης καὶ σταθμεύει ἀπέναντι τῶν καταστημάτων Σ. Βλάχου Χρηστάκη.

— Ἐν τῷ τμήματι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁμιλήσει αὐριον ὥραν 10 1)2 π. μ. ὁ καθηγητὴς κ. Η. Νεόφυτος. Θέμα ἔσεται « ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διὰ μέσου τῶν αἰώνων. »

— Ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν τῷ φίλῳ κ. Γ. Γρατσιατῷ γυμνασιάρχῃ διὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ἐσχάτῳ γενομένῳ διαγωνισμῷ περὶ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἑλλήν. Σχολείων καὶ Γυμνασίων τοῦ κράτους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν συμμερισθέντων τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦ μας πατρός, ἐκφράζομεν πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Ἡ οἰκογένεια Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΒΛΙΧΑΚΗ

Ἐφθασαν εἰδικὰ ὑφάσματα διὰ προικοσκευᾶς. Κατασκευάζονται δὲ ἐντός τοῦ καταστήματος, ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν, ὅλα τὰ διὰ προίκας ἀσπρόρρουχα μὲ πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Εἰς τὸ τμήμα βραφείου παρελήφθη νέα συλλογὴ τῶν ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς. Αἱ ἐν δυμασίαι κατασκευάζονται καλλιτεχνικώτατα.

Ἐνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, τὸ κατάστημα ἐφωδιάσθη ὅλα τὰ ἐκλεκτότερα ἐμπορεύματα τοῦ εἵδους του, ἡ δὲ πώλησις ἡλαττώθη γενικῶς 30 0)0.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

“ Η ΕΘΝΙΚΗ ,

Ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1891 ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι:

Προνομιούχων Τραπεζῶν.

Ἐδρα καὶ Διεύθυνσις ἐν Ἀθήναις.

Γενικὸν Πρακτορεῖον ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ

ἐν Ἀργοστολίῳ Ὑποκαταστήματι

τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑΚΣΙΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΩΝΤΟΣ » Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΛΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΟΥΡΙΟΥ